

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Zero Mihail în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe

DRAGANCEA Vladislav XXXXX, născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.05.2018 – 10.01.2020;

Instanța de apel: 10.02.2020 – 09.09.2020;

Instanța de recurs: 23.11.2020 – 23.12.2020.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 10 ianuarie 2020, Dragancea Vladislav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2200 u.c., ceea ce constituie 110.000 lei.

Conform prevederilor art. 106 alin. (2), lit. b) Cod penal s-a dispus confiscarea de la inculpat în beneficiul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumei de 300 Euro, în lei conform cursului oficial al BNM la data executării sentinței ca valori valutare rezultate din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Conform 106 alin. (2), lit. a) Cod penal, art. 162 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, corpul delict, o bancnotă cu nominalul de 50 Euro cu seria și nr. XXXXX, s-a dispus a fi confiscată în contul statului, ca obiect care a servit la săvârșirea infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, în luna octombrie 2017 Morozan Veronica a absolvit școala auto din cadrul XXXXX după care a susținut proba teoretică la Secția Calificare a Conducătorilor Auto (SCCA) din mun. Chișinău.

Conform Anexei la formularul nr. 54796383 din 26.10.2017, Morozan Veronica a susținut proba teoretică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria „B” la SCCA, cu calificativul „Admis”.

Morozan Veronica în cadrul discuției cu colegul său de serviciu, Malaireu

Fiodor, i-a comunicat acestuia că intenționează să susțină proba practică a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria „B” la Secția Calificare a Conducătorilor Auto din mun. Chișinău.

Ulterior, Moroza Veronica prin intermediul lui Malaireu Fiodor a făcut cunoștință cu un prieten al ultimului și anume cu Dragancea Vladislav.

La data 10.11.2017, Moroza Veronica l-a telefonat pe Dragancea Vladislav și în cadrul unor discuții, Dragancea Vladislav a susținut că poate să promoveze examenul pentru ca Moroza Veronica să obțină permisul de conducere pentru categoria „B” la Secția Calificare a Conducătorilor Auto din mun. Chișinău din cadrul Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al ÎS „CRIS „Registru”, iar în acest sens este necesară suma de 400 Euro, dar pe Moroza Veronica o poate ajuta doar pentru 350 Euro.

În continuare, la data de 13.11.2017 în apropierea cantinei de pe XXXXX, unde lucrează în calitate de bucătar Moroza Veronica, ea s-a întâlnit cu Dragancea Vladislav, care susținând că are influență asupra unor persoane din cadrul SCCA Chișinău fără să dea careva nume, a pretins personal și a primit bani în sumă de 350 Euro, care conform cursului valutar oficial la 13.11.2017 constituiau echivalentul a 7171 lei, pentru promovarea cu succes a probei practice a examenului de obținere a permisului de conducere pentru categoria „B” de către Veronica Moroza.

Ulterior, Moroza Veronica nu a susținut examenul de obținere a permisului de conducere pentru categoria „B”, respectiv, la 13.02.2018, Moroza Veronica în cadrul unei discuții cu Dragancea Vladislav, i-a solicitat acestuia să-i restituie banii și actele de școlarizare, iar Dragancea Vladislav la rândul său a scris o recipisă precum că îi va restitui banii în sumă de 7 000 lei până la 23.02.2018.

La data de 07.03.2018 în jurul orelor 08:40, aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea cantinei, de pe XXXXX, unde activează în calitate de bucătar Moroza Veronica, i-a restituit ultimei o bancnotă cu valoarea nominalului de 50 Euro, cu nr. XXXXX.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către inculpat și apel suplimentar de către avocatul Mihail Zero în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Chișinău.

3.1 Inculpatul prin cererea de apel a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal și a-i numi pedeapsă sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art. 78 și art. 79 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- la adoptarea și pronunțarea sentinței, instanța de fond nu a examinat și nu a apreciat toate probele prezentate de inculpat și apărătorul său, incorect a încadrat acțiunile sale și a aplicat o pedeapsă penală dublă pentru una și aceeași faptă, ce contravine legislației în vigoare al Republicii Moldova și principiilor internaționale;

- la examinarea materialelor cauzei penale, a probelor examinate în ședință, instanța de judecată nu a atras atenția și nu a apreciat faptul că banii primiți de la Moroza Veronica, inculpatul i-a întors complet, după ce a informat și procurorul și organul de urmărire penală, care au acceptat acest fapt, anexând recipisa la materialele cauzei penale și nu i-au ridicat de la Moroza Veronica;

- în această ordine de idei solicitarea procurorului în instanță pentru a confisca de la inculpat banii, și acceptarea instanței a acestor solicitări îl pedepsesc dublu pentru una și aceeași faptă - suma de 300 de Dolari ce a întors-o lui Moroza Veronica și încă o dată aceasta sumă inculpatul deja trebuie să o achite în favoarea statului ca bani confiscați (pe când nici procurorul, nici organul de urmărire penală, aceasta nu au cerut).

3.2. Împotriva sentinței a declarat apel suplimentar avocatul Mihail Zero în interesele inculpatului prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod Penal și a-i nunci pedeapsa sub formă de amendă, cu aplicarea prevederilor art. 78 și art. 79 Cod penal.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat următoarele aspecte:

- atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul instanței de judecată inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, pe motiv că în acțiunile sale nu s-a întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, ci de infracțiunea de escrocherie prevăzută la art. 190 Cod penal;

- Dragancea Vladislav a colaborat cu organul de urmărire penală, în vederea constatării tuturor circumstanțelor de fapt, pentru desfășurarea corectă și legală a cauzei penale;

- la acțiunea de înaintare a învinuirii, învinuitul a recunoscut fapta încriminată, însă nu și calificarea abordată de acuzatorul de stat, fapt care a fost ignorat de organul de urmărire penală, cât și de instanța de fond, nefiind într-un final modificată învinuirea adusă acestuia;

- obiectul examinării cauzei penale a fost nemijlocit promisiunea obținerii permisului de conducere prin inducerea în eroare a unor persoane, unde acuzatorul de stat inițial la fel și-a întemeiat învinuirea persoanei conform art. 326 alin. (1) Cod penal;

- prin urmare, într-un final acuzatorul de stat din cadrul Procuraturii Anticorupție în cadrul cercetării judecătorești, a modificat învinuirea adusă inculpatului Matei Vasile în conformitate cu art. 27, 190 alin. (1) Cod penal;

- din materialele cauzei penale de învinuire a lui Dragancea Vladislav nu rezultă vreo probă obținută prin diferite măsuri de investigație, ce ar confirma faptul că acesta într-adevăr ar avea influență asupra unor persoane publice, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale;

- vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, nu este dovedită, or, la materialele cauzei sunt anexate suficiente probe care indică concret la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, apelul suplimentar declarat de avocatul Mihail Zero în interesele inculpatului a fost respins ca fiind depus peste termen, iar apelul declarat de inculpat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea hotărârii contestate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportate la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 326 alin. (1) Cod penal.

În cadrul cercetării judecătorești, s-a constatat cu certitudine că vina inculpatului în comiterea infracțiunii s-a dovedit prin cumulul de probe administrate și nominalizate supra, și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate din materialele dosarului penal, care coroborează între ele și demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Potrivit textului de apel formulat de către inculpat, rezultă că acesta a solicitat recalificarea acțiunilor infracționale din prevederile art. 326 alin. (1) Cod penal în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea în temeiul art. 78, 79 Cod penal a unei pedepse mai blânde.

Raportând motivele invocate în cererea de apel la materialele cauzei penale, instanța de apel a conchis că argumentele invocate nu și-au găsit confirmare în starea de fapt a prezentei cauze penale, motiv pentru care s-a respins ca fiind nefondat apelul.

S-a reiterat că prin cumulul probelor administrate la dosar s-a constatat că inculpatul avea influență și a lăsat să creadă că are influență asupra unui funcționar din cadrul Agenției Servicii Publice, care urma să-și îndeplinească anumite atribuții de serviciu, fapt ce rezulta atât din declarațiile martorului Moroza Veronica, cât și din declarațiile inculpatului.

Totodată, instanța de apel a reținut că pentru existența infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale.

La caz, s-a reținut că acțiunile în cauză au aparținut sferei atribuțiilor de serviciu a persoanelor publice pentru promovarea cu succes a examenelor de către Moroza Veronica la subdiviziunile Direcției calificare a conducătorilor auto, pentru obținerea permisului de conducere auto pentru categoria „B”.

Tot în acest sens, cu referire la existența infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal, s-a reținut că acțiunea de pretindere, acceptare și primire a remunerației ilicite a fost realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat urma să își îndeplinească acțiunile în exercitarea funcției sale.

La caz, din conținutul înregistrărilor audio ascultate în cadrul ședinței de judecată rezulta că Dragancea Vladislav a solicitat și a primit o sumă de bani de la Moroza Veronica pentru perfectarea permisului de conducere, comunicându-i că cunoaște o persoană de la Agenția Servicii Publice, cu care se află în relații de rudenie.

Instanța de apel, apreciind probele administrate la dosar, și anume declarațiile martorului Moroza Veronica, a atestat că influența susținută de inculpatul asupra unor persoane publice, pentru promovarea cu succes a examenelor de către Moroza Veronica la subdiviziunile Direcției calificare a conducătorilor auto, pentru obținerea permisului de conducere, a fost reală, posibilă și credibilă, or, inculpatul a susținut că poate să promoveze examenul pentru ca Moroza Veronica să obțină permisul de conducere pentru categoria „B” la Secția Calificare a Conducătorilor Auto din mun. Chișinău din cadrul Departamentului identificare, înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto al ÎS „CRIS „Registru”, iar în acest sens este necesară suma de 400 Euro, dar pe Moroza Veronica o poate ajuta doar pentru 350 Euro.

Astfel, instanța de apel a constatat că infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod Penal a fost consumată din momentul pretinderii, acceptării și primirii în întregime a remunerației ilicite de către inculpat.

Cu referire la argumentele inculpatului potrivit cărora, dânsul a promis că o va ajuta pe Moroza Veronica, fără a avea posibilitatea reală pentru aceasta (nu dispune de careva cunoscuți pentru a o ajuta la acest gen de activitate), le-a apreciat critic, or, în cadrul cercetării judecătorești a fost constatat faptul că inculpatul a solicitat și a primit o sumă de bani de la Moroza Veronica pentru perfectarea permisului de conducere, comunicându-i ultimei că cunoaște o persoană la Agenția Servicii Publice, cu care se afla în relații de rudenie.

În opinia instanței de apel prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. În acest sens s-a reținut că după caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, se califică ca infracțiune „mai puțin gravă”. În conformitate cu art. art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului careva circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite. Din revendicarea eliberată în privința inculpatului a rezultat că inculpatul anterior a fost atras la răspundere penală (prin sentința Judecătoriei Buiucani din 19 aprilie 2016 inculpatul a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2), lit. c) Cod penal).

Cu referire la solicitarea inculpatului privind aplicarea în temeiul art. 78, 79 Cod penal a unei pedepse sub limita minimă, prevăzută de legea penală, instanța de apel a respins-o, or, în speță nu au fost determinate careva circumstanțe excepționale care ar fi influențat asupra procesului de individualizare a pedepsei penale, sub aspectul stabilirii unei pedepse sub limita minimă.

În sensul dat, cu referire la circumstanțele invocate de către inculpat, și anume că la momentul comiterii faptei prejudiciabile și în prezent inculpatul se află într-o stare grea familială (tatăl lui este bolnav de o boală cronică gravă - cancer) în legătura cu care avea necesitate mare de mijloace bănești pentru petrecerea tratamentului medical, au fost apreciate că aceste circumstanțe nu pot fi reținute ca fiind excepționale în sensul art. 79 Cod penal.

Potrivit alin. (1) art. 79 Cod penal, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau o pedeapsă mai blândă de altă categorie, numai atunci când în cauză s-au constatat circumstanțe excepționale. Aplicarea art. 79 Cod penal, nu este obligatorie chiar și dacă aceste circumstanțe excepționale au fost stabilite.

Ca excepționale pot fi considerate una sau mai multe circumstanțe atenuante prevăzute de art. 76 Cod penal. În sensul art. 79 Cod penal se înțelege că în cauză trebuie să existe, împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, sau în datele privind personalitatea infractorului, așa circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care ar constitui excepție sau care să fie considerat ieșite din comun.

În speță, reieșind din faptul că în privința inculpatului nu au fost reținute careva circumstanțe atenuante, că prin acțiunile acestuia au fost afectate relațiile sociale, care reglementează buna desfășurare a activității de serviciu, care este incompatibilă cu bănuiala că funcționarii pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor, că din materialele cauzei nu rezultă careva circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care ar constitui excepție sau să fie considerat ieșite din comun în raport cu personalitatea inculpatului și circumstanțele în care a fost comisă fapta. În speță, se atestă că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală poate fi atins prin aplicarea unei pedepse penale sub formă de amendă în limitele stabilite de către instanța de fond.

Instanța de apel a atras atenția că a fost contestat sentința și în partea confiscării de la inculpat în contul statului a sumei de 300 Euro, în acest sens, fiind indicat că solicitarea procurorului în instanță pentru a confisca de la inculpat banii, și acceptarea instanței a acestor solicitări îl pedepsesc dublu pentru una și aceeași faptă deoarece suma de 300 de Dolari a întors-o lui Moroza Veronica și încă o dată aceasta sumă inculpatul deja trebuie să o achite în favoarea statului ca bani confiscați (pe când nici procurorul, nici organul de urmărire penală, aceasta nu a făcut).

La caz, instanța de apel a reținut că prin ordonanța din 25 aprilie 2018 a fost recunoscut ca corp delict și anexat la materialele cauzei penale: o bancnotă cu

nominalul de 50 Euro, seria și numărul XXXXX, care sunt împachetați într-un plic de cancelarie pe care este aplicată inscripția „XXXXX Plic ce conține mijloace bănești în sumă de 50 Euro ridicați de la Moroza Veronica”, care este sigilat cu amprenta ștampilei DGUP a CNA pentru pachete și semnat de participanți.

Astfel, în virtutea prevederilor legii, instanța de fond a conchis ca corpul delict sub forma de o bancnotă cu nominalul de 50 Euro, seria și numărul XXXXX, care sunt împachetați într-un plic de cancelarie pe care este aplicată inscripția „c.p. XXXXX Plic ce conține mijloace bănești în sumă de 50 Euro ridicați de la Moroza Veronica” urmează a fi confiscat în contul statului, ca obiecte care au servit la săvârșirea infracțiunii.

Iar, în conformitate cu art. 106 alin. (2), lit. b) Cod penal, s-a dispus confiscarea de la inculpat în beneficiul statului, contravaloarea (echivalentul) a sumei de 300 Euro, în lei conform cursului oficial al BNM la data executării sentinței ca valori valutare rezultate din săvârșirea infracțiunii de trafic de influență.

Pe cale de consecință, instanța de apel nu a reținut alegațiile inculpatului despre faptul că a fost pedepsit dublu pentru una și aceeași faptă, or, în speța dată instanța de fond corect a dispus în temeiul art. 106 alin. (2), lit. b) Cod penal, confiscarea de la inculpat în beneficiul statului, contravaloarea (echivalentul) sumei de 300 Euro, iar această măsură nu poate fi considerată disproporționată, or, această ingerință urmărește un scop legitim conform interesului general și păstrează un raport de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul urmărit prin orice măsură aplicată de stat.

În conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. a) Cod procedură penală, s-a respins apelul suplimentar declarat de avocatul Mihail Zero în interesele inculpatului ca fiind depus peste termen, iar în conformitate cu art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c) Cod procedură penală, a fost respins apelul declarat de inculpat împotriva sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 10 ianuarie 2020, ca fiind nefondat.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Zero Mihail în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8, 10 Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei prin care să fie recunoscut culpabil Dragancea Vladislav de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal cu stabilirea acestuia o pedeapsă sub formă de amendă.

În motivare recurentul a indicat că,

- atât în cadrul urmăririi penale cât și în cadrul instanței de judecată nu și-a recunoscut vinovăția, pe motiv că în acțiunile sale nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență, ci a infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal;

- din materialele cauzei penale nu rezultă vreo probă obținută prin diferite măsuri de investigație, care ar confirma faptul că acesta într-adevăr ar avea influență asupra unor persoane publice, pentru a-i face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale;

- organul de urmărire penală și instanța de fond nu au calificat corect acțiunile inculpatului conform art. 326 alin. (1) Cod penal. Din materialele cauzei rezultă că acțiunea inculpatului se încadrează potrivit semnelor constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces și numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără însă a i se agrava situația.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține că avocatul, declarând recurs în favoarea inculpatului, a invocat ca temei pct. 8) art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, ce nu se regăsește în recurs.*

În ce privește argumentul care reprezintă temeiul prevăzut la pct. 10), alin (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, Colegiul reține, că recurența critică refuzul instanței de apel de a recalifica acțiunile de la art. 326 alin. (1) Cod penal la art. 190 alin. (1) Cod penal.

Analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal lărgit constată că nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel pentru a repara erorile de drept invocate.

În cadrul instanței de fond, inculpatul susținut de apărătorul său au înaintat cerere de examinare cauzei conform prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală și a recunoscut comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal (vol-I, f.d. 171), iar conform declarațiilor inculpatului depuse la instanța de apel, ultimul a executat sentința și a achitat amenda (vol-II, f.d. 62).

Verificând materialele dosarului în raport cu criticele recurentului, Colegiul conchide că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privind condamnarea inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

În conformitate cu art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din materialele cauzei nu rezultă încălcări ale drepturilor persoanei și nici că această cauză ar reprezenta interes deosebit pentru jurisprudență.

Făcând o analiză minuțioasă a materialelor cauzei instanța de recurs constată că alegațiile recurentului privitor la pretinsa eroare judiciară reținută la calificarea juridică a acțiunilor inculpatului este vădit nefondată, iar instanța de apel corect și-a motivat soluția de respingere în acest sens. În asemenea condiții instanțele inferioare corect au conchis că acțiunile inculpatului se încadrează în baza art. 326 alin. (1) Cod penal ca trafic de influență.

Pentru existența infracțiunii specificate la alin. (1) art. 326 Cod penal, este necesar ca acțiunile pentru care se permite intervenția să fie realizate de către persoana publică, cu funcție de demnitate publică, persoană publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de componența respectivului factor de decizie. Dacă acțiunile pentru care se permite intervenția nu aparțin de componența respectivului factor de decizie, fapta nu va putea fi calificată în baza alin. (1) art. 326 Cod penal. În asemenea situații, cele săvârșite vor prezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art. 189 și 190 Cod penal.

Acțiuni de pretindere, acceptare sau primire a remunerației ilicite trebuie realizată nu mai târziu decât momentul în care factorul de decizie influențat sau despre care s-a susținut că poate fi influențat își îndeplinește acțiunile în exercitarea funcției sale. Dacă făptuitorul a pretins, a acceptat sau a primit remunerația ilicită după ce factorul de decizie și-a îndeplinit acțiunile în exercitarea funcției sale, și cunoaște această împrejurare, atunci cele săvârșite nu vor putea fi calificate potrivit alin. (1) art. 326 Cod penal. În astfel de cazuri, cele comise vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art. 189 sau 190 Cod penal.

Influența trebuie să fie posibilă și credibilă, nu însă o pretinsă influență ce apare irealizabilă sau este absurdă, imposibil de a exista și a avea efect. Dacă influența nu

este posibilă (atât în sensul efectuării, cât și al finalității), fapta nu va putea fi calificată în baza alin. (1) art. 326 Cod penal. În asemenea cazuri, cele săvârșite vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute la art. 189 sau 190 Cod penal.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificând-le sub aspectul pertinentei și concludentei, atât cele ale apărării, cit și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia privind vinovăția lui Dragancea Vladislav, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, iar pedeapsa este aplicată în limita sancțiunii prevăzute în articolul respectiv.

Colegiul penal în această ordine de idei specifică că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. Verificând probatoriul administrat în cauză, prin prisma argumentelor invocate de recurent, Colegiul le consideră ca nefondate, în sensul că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu se dovedește indubitabil prin probele acumulate și că, la caz, nu a fost comisă nici o gravă eroare de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei soluții de menținere a sentinței instanței de fond.

În opinia Colegiului, criticele recurentului referitor la încadrarea juridică greșită a acțiunilor lui Dragancea Vladislav în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, nu sunt incidente în cazul supus judecării, din motivul că instanța de apel a făcut o analiză completă și obiectivă a tuturor probelor, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, se reține că simpla invocare de către recurent a faptului că acțiunile au fost încadrate greșit, nu poate servi ca temei de casare a unei hotărâri judecătorești, ci aceasta trebuie să fie urmată de o motivare corespunzătoare, specificând-se din care motive faptele inculpatului nu pot fi calificate în baza articolului incriminat.

Pe cale de consecință, se reiterează că decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală, argumentată și întemeiată. Instanța de apel a apreciat just probatoriul administrat, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția adoptată și luând în considerație că criticele din recursul declarat de avocat în numele inculpatului, sunt neîntemeiate, se impune incontestabil respingerea recursului ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii contestate.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că motivele invocate în recursului ordinar declarat de către avocatul Zero Mihail în numele inculpatului, nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței

de recurs în sensul casării deciziei adoptate pe caz și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Zero Mihail în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 septembrie 2020, în cauza penală privindu-l pe DRAGANCEA Vladislav XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 21 ianuarie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecător

Catan Liliana

Judecător

Guzun Ion